

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
καθ' ἡν μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειφάσης
τὸν Κύριον μύρῳ (πόρνης) γυναικὸς

* * * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μεγ. Τρίτῃ ἐσπέρας).

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο ιερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ήμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἔξης φαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἵερεὺς θυμιᾶ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αύτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν δόργῃ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αύτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Γψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο **Ιερεύς**: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο **ἀναγνώστης**: Ἄμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο **ὑψώθεις** ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν

αύτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱ ιερεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεῖς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεῖς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Οἱ ἀναγνώστης· Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοιςίω καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἐξάψαλμον.

Οἱ δὲ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρού ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Οἱ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
(τρίς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἔμε.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εῖ· δόξα μου καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

“Οτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

὾τι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

὾τι εἴπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορόημόνησαν.

὾τι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὦ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

὾τι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμανῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

὾τι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ

όμνυων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἔξης ὅνευ μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ὅνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορεύομην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ίνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν

σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἔγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ δόνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταιώσει Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ

τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄγνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δύμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἔξης μετὰ μετανοιῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ιερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·]

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάοιτι.

Της παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

·Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΓΓΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

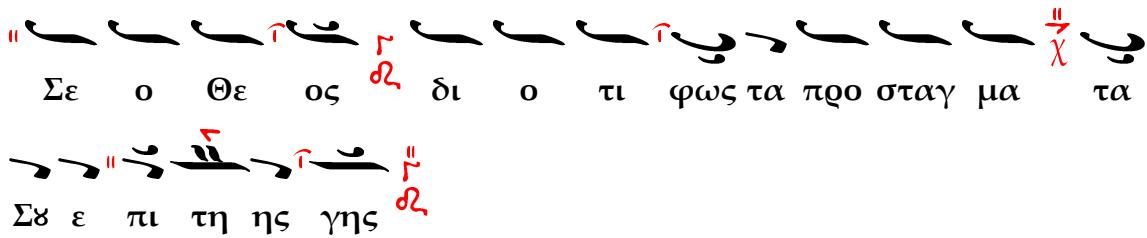
Καὶ φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ὅχον πλ. δὲ τετράκις ἀνὰ τρὶς μεθ' ἔκαστον τῶν ἐπομένων στίχων ἀρχεται δὲ ὁ χορός.

Ἦχος πᾶν Νη

Σύντομον.

Ἄγαρ Χριστοῦ αὐτοῦ τοῦ Ιησοῦ

Στίχος α'. ξ Ἐκ νυκ τος οδ θρι ζει το πνευ μα μου προσ

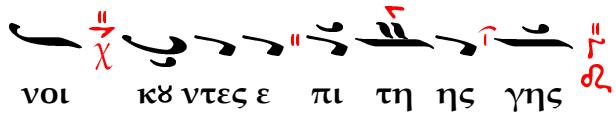

 Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα
 Σε ε πι τη ης γης δι

A α α α λλη η η λου ου ι ι ι α

δι α α α λλη η η λου ου ι ι ι α δι

α α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α δι

Στίχος β. Δι και ο συ νην μα θε τε δι οι ε

 νοι κρντες ε πι τη ης γης δι

A α α α λλη η η λου ου ι ι ι α

δι α α α λλη η η λου ου ι ι ι α δι

α α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α δι

Στίχος γ. Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δεν τον

δι και νυν πυρ τρις ν πε να ντι ρ ρ ε δε ε

 ται δι

A α α α λλη η η λου ου ι ι ι α

δι α α α λλη η η λου ου ι ι ι α δι

α α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α δι

Στίχος δ'. Χ Προσθες αν τοις κα κα Κυ ρι ε προσ

θες αν τοις κα κα προσ τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λλη η η η λου ου ου ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἔχος Πᾶν Γα ω

I δου ο ο ο ο Nu ν ν νυ φι ι ο ο

ος ε ε ε ερ χε ε E ερ χε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε ε εν τω ω με ε ε

ε ε σω ω ω ω ω ω τη η η η η ης νυ

ν ν ν τη ης νυ ν κτος και μα κα α α α

α α ρι ο ο ο ο ος Δρ ο δρ 8 8 8

8 8 8 λο ο ος Δρ ον εν ρη η η η η

η η η σει ει ει γρη η η η γο ο δρ 8 8 8

8 8 γρη γο δρ 8 8 8 ντα α και να α α ξι

ο ο ος δε ε πα α α α α α α α λι
 M Nη Δι
 ι ιν Δι η η η η η η η η η η
 σει ει ρα α θυ ν μ8 8 Γα ρο
 ντα α βλε πε 8 8 8ν ψυ ν χη η η
 η η η η η μ8 8 8 Δι η η μη τω ν ν
 ν ν ν ν ν ν πνω ω κα α α τε ε
 νε ε ε κα τε νε ε ε χθης Δι ι να μη τω ω
 ω θα α να α α α α τω ω ω ω ω
 πα α α ρα α α δο ο πα ρα δο ο ο θης Δι
 και της βα σι λει ει ει ει ει ει ει ει ας ε
 ε ε ξω ω Δι η η η η η η η η η η
 σθη η η η η η η η η η η η η η
 α α α νη η η η η η η η η η η η
 α ζ8 8 8 8 8 σα Δι α α α α α α
 α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο Δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Μ Πα
 χ ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α
 α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 γ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 $\Gamma\alpha$
 α ο ο ο ο ος α γι ι ι ο ος ει ει
ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο
ο ος η χ ο Θε ο ος η η μω ω ω ω ον χ
μὲ τέλος:

Εἰς τὸ πρῶτον:

ϵ δυ να α μει ει τ τ Σταυ ζου ου ου ου σου Μ
χ λε ε ε η η σο ον η η η η μας Δ φ
 $\Gamma\alpha$

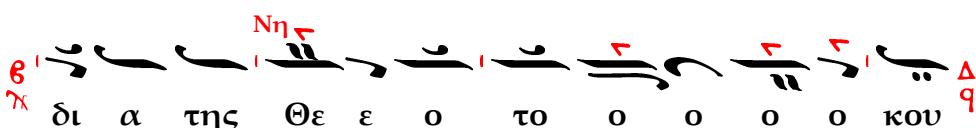
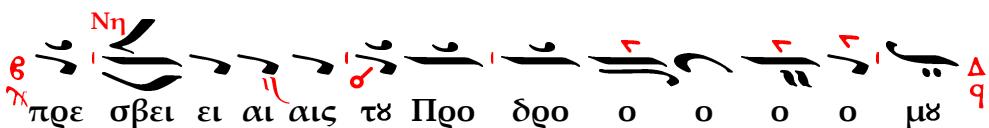
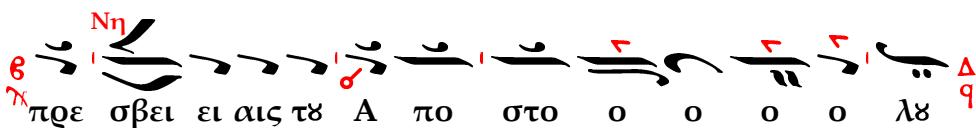
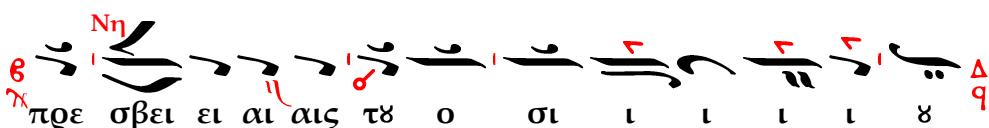
Ἐτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

$\Delta\varphi$ ε λε ε ε η η σο ο ο ο ο ο ον
η η η η μας Δ φ

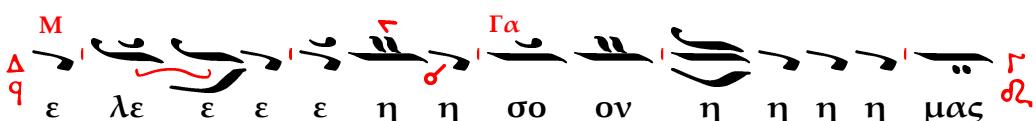
Εἰς τὸ δεύτερον:

π ρε σβει ει αι αις τ τ α γι ι ι ι ι ι ι
 $\Delta\varphi$

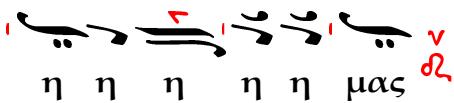
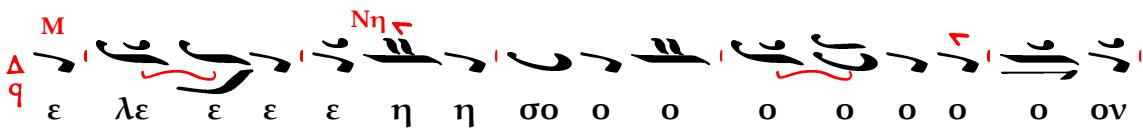
π ρε σβει ει αι αις των α γι ι ι ι ι ι ι ον
 $\Delta\varphi$

τὸ τέλος:

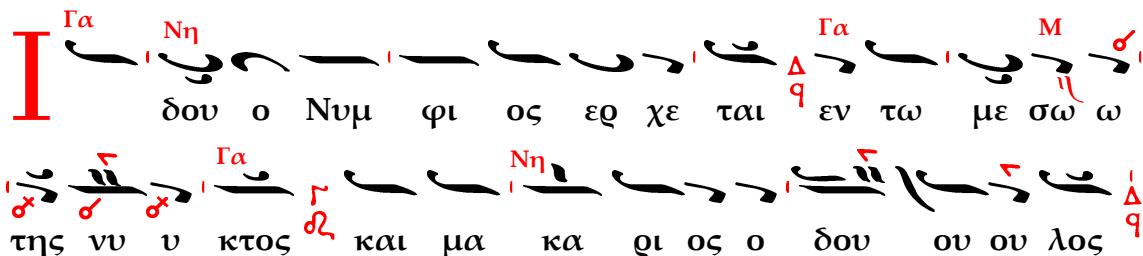

“Ετερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

Σύντομον

Ἄγαρ Χριστός ἡμῶν

Γα Μ Νη
 ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ντα ρ α να ξι ος δε
 πα α α λιν Γα Δ Πα
 πα α α λιν η ον ευ ρη σει ρα θυ ν μου ντα βλε
 πε ρν ψυ χη η μη τω ν πνωκα τε νε χθης ι
 Μ
 να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης Δ η και της βα
 σι λει ας ε ε ε ξω κλει σθης Νη ρ α λλα α
 να α νη ψον κρα α ζη η σα Δ Α α γι ο ος Α
 γι ος Νη Μ Γα
 γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων ρ
 εις τὸ πρῶτον:

Μ Νη Μ Γα
 ρ δυ να μει τη Σταυ ρ 8 8 ση ε λε η η σον

η μας ρ
 εις τὸ δεύτερον:

Μ Νη Μ Γα
 ρ πρε σβει αις τη Α γι ι ι 8 Δ η ε λε η η σον

η μας ρ
 Μ Νη Μ Γα
 ρ πρε σβει αις των Α γι ι ι ων Δ η ε λε η η σον

η μας ρ
 Νη Μ
 ρ προ στα σι αις των Α σω μα α α των Δ η ε λε η η
 Γα
 σον η μας ρ

πρεσβει αις τά ο σι ι ι ε λε η η σον

 μας

 πρεσβει αις τά Προ δρο ο ο με ε λε η η σον

 μας

 πρεσβει αις τά Α πο στο ο ο λά ε λε η η

 σον η μας

 πρεσβει αις τά Ι ε ρα α αρ χά ε λε η η

 σον η μας

εἰς τὸ τρίτον:

δι α της Θε ο το ο ο κά ε λε η η σον

 μα α α ας

Εἴτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ἵερεὺς ἐκφώνως·

Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Τὴν ώραιότητα.

Ἄχος Γα φ

Γα

Π οο νη προ ο ο ση η η ηλ θε ε ε
 σοι οι οι οι οι **Nη** μν ρα α συ υν δα α α
 α α α κρν σι ι ι ιν **Δι** κα τα κε ε ε
 ν8 8 8 8 σα α α σ8 8 8 8 8 8 8 πο
Nη σι ι φι ι λα α α α α α αν θρω πε
 ε ε ε **Δι** και δυ ν σω δι ι ι ας των κα α
 α κω ων **Πα** λυ τρο ται τη κε ε λε εν σει ει ει
 σου **Γα** πνε ε ω ων δε τη η ην χα α α α φι
 ι ιν σ8 8 8 8 8 **Nη** μα α θη της ο ο α α
 χα α α α α α φι στος **Δι** τα αν την α
 α πο ο βα αλ λε ε ε ται αι **Δι** και βορ βο ο ο
 φω ω συ υμ φν υ ρε ται φι λαρ γν φι ι αν **Δι**
M α πε ε μπο λω ω ω ων σε **Γα** δο ο ξα χρι στε

ε τη ευ σπλα γχνι ι α α σ8 γ

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἡ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Π Γα οο νη προ ση ηλ θε σοι οι μν ρα συν δα

α α κρυ σιν Δι κα τα κε ν8 8 σα σ8 8 πο σι φι

λα α ανθρω πε Δι και δν σω δι ας των κα κων ι

λυ τρ8 ται τη κε ε λευ σει ει σ8 πνε ων δε την χα α ριν

σ8 8 Νη μα θη της ο α χα α α ρι στος Δι ταυ την α

πο βαλ λε ε ται Δι και βρο βο ο ο ρω ω συμ φυ ρε

ται Δι φι λαρ γν ρι ι α α πε μπο λων σε ι δο ο ξα

χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου γ

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἔχος Δι Θ

Ι Δι ου δας ο δο ο λι ος φι λα α αρ γν

ν ρι ι ας ε ε ρω ω ων προ δ8 ναι σε Κυ ν

ρι ε τον α α αρ χη γο ο ο ο ον τη ης

ζω ω ης δο λι ως ε με λε ε ε τη σε Δι

Ο θεν και πα α ροι οι νη η η σα α α ας τρε
 χει ει ει προ ος Ι ου ου δαι αι αι 8ς
 λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οι οι οις
 τι ι μοι οι θε ε ε ε ε λε τε δ8 8 8
 8 8 ναι ρα κα γω πα ρα α δω σω ν ν ν μιν
 εις το σταυ ρω ω ω ω σαι αι α αυ τον

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἥ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Ι Δι ου δας ο δο λι ος φι λαρ γν ρι ας ε ρων
 προ δου ναι σε Κυ ρι ε τον αρ χη γον της ζω
 ης δο λι ως ε με λε τη σε ο θεν και παροι νη
 σας τρε χει προς Ι ου δαι 8ς λε γει τοις παρα νο
 μοις τι μοι θε λε τε δ8 ναι κα γω πα ρα δω σω
 ν μιν εις το σταυ ρω σαι αυ τον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄχος Δι Θ

Η Δι πορ νη ε εν κλα αν θμω ω ω ω ω ω

α νε ε βο ο α οι οι κτι ι ιδ μων εκ
 μα σ8 σα α θε ερ μω ω ω ω ω ως τ8ς α α
 χρα αν τ8ς σ8 8 πο ο ο δας θρι ξι της
 κε ε ε ε φα λη η ης α αν τη η η ης και εκ
 βα α θ8 8 8 8ς στε να α α α α ζου σα
 μη η η α πω ω ω ση η με ε ε μη δε βδε ε
 λυ ν ξη θε ε ε ε ε μου α α λλα
 δε ε ε ξαι αι με ε ε με τα νο ο ου ου σαν
 και αι σω ω ω σον ως μο νος φι ι λα α αν
 θρω ω πο ο ος

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἥ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

H πορ νη ενκλαν θμω α νε βο ο α οικ
 τιρ μων εκ μα σου σα θερ μως τ8ς α χρα αν
 τους σου πο δας θρι ξι της κε φα λη ης αν
 της και εκ βα θ8 8ς στε να α ζ8 σα μη α πω ω
 ση με μη δε βδε λυ ξη θε ε μ8 αλ λα δε ε ξαι

με τα νο " ου σαν και σω σον ως μο νος φι
 λανθρω πος

μὲ τέλος:

πο ο ος

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ιω. ιβ' 17-50).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὃ ὅν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ιδεὶς ὁ κόσμος ὅπιστα αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ἡσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φίλιππω τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἥρωτῶν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἵδεῖν. Ἐρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Οἱ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Νῦν ἡ

ψυχή μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.

Τῇλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὅχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ὅλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν δὲ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καγὰ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὅχλος· ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἔως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;». Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἵάσωμαι αὐτούς». Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Όμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἥπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ίησοῦς δὲ ἐκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Καὶ ἐὰν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ρήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἔκεινος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. Ἄ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς

εῖρηκέ μοι δὲ πατέρο, οὗτος λαλῶ.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης τὸν ν' (50) φαλμόν.

Ἐλέησόν με, οὐάθεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ αρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, οὐάθεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαί με ἐξ αἵματων, οὐάθεός, οὐάθεδός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην οὐάθεδος οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΤΡΙΩΔΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ φάλλομεν τὸ παρὸν τριώδιον
ἔχον ἀκροστιχίδα· Τετράδι φαλῶ.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Έκάστης ὡδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ φάλλονται εἰς ἔξ
ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ό εἰρμὸς φάλλεται ἄνευ τινὸς
στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα
Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ
εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἵσχουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας
τῆς Μ. Ἐβδομάδος.

΄Ωδὴ γ'. Ἡχος β'. Ό εἰρμός.

΄Ηχος Πα ω

Tης πι στε ε ως εν πε τραμε στε ε οε ω σας ε
 πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου εν φραν
 θη γαρ το πνε εν μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν
 α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι
 και ος πλην σου Κυ ρι ε
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξασοι

Eν κε νοις το συ νε δρι ον τω αν α νο μων
 και γνω μη η συ να θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα
 τα κρι τον τον ρυ υ στην σε α πο φη ναι χρι στε
 ω ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε

στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

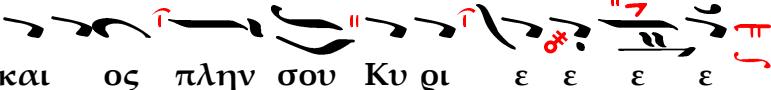
Δ ο ξα Πα τρι και γι ω **Δ** και Α γι ω Πνευ
μα τι

K αι νυν και α ει **Δ** και εις τθς αι ω ναστωναι
ω νων α μην

T ο δει νον βου λευ τη ρι ον τω αν α νο μων **Δ** σκε
πτε ε ται θε ο μα χουψ χη ης ν παρ χον **Δ** ως δυσ
χρη στον τον δι ι και ον α πο κτη ναι **Δ** χρι στον ω
ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων **Δ** και ουκ ε στιν
α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Η καταβασία

T ης πι στε ε ως εν πε τραμε στε ε ρε ω σας **Δ** ε
πλα τυ νας το στο μαμου ε επ εχ θρους μου **Δ** εν φραν
θη γαρ το πνε εν μα μου εν τω ψαλ λειν **Δ** ουκ ε στιν
α γι ος ως ο Θε ος η μων **Δ** και ουκ ε στι δι

 και ος πλην σου Κυρι ε ε ε ε
Άργη καταβασία.

T^{Πα} ης πι ι στε ε ε ε ω ω ωως ε εν πε ε
 τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ω σας ε
 πλα α τν ν ν να α αας το ο στο ο μα α
 μ8 8 ε επ εχ θρ8 8 8ς μ8 εν φρα αν
 θη γαρ το πνε εν μα α μ8 ε εν τω ψαα α αλ
 λειν 8 8 κε στιν α αγι ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος ως ο Θε ος η η μων εκαι 8κ
 ε ε στι δι ι και αι ο ο ος πλη ην σ8 8 8
 Κυ ν ρι ι ι ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXAPION

Ο ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ὕχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς
σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ
ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν,
ώς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· * Ἐκ
τοῦ βιοβόρου, τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Ο Οἶκος. Ο μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Η πρώην ἀσωτος γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὥφθη, μισήσασα τὰ
ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος,

διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἀσωτοι· ὡν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ’ ἐμμένω τῇ φαύλῃ, συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἥλθε βοῶσα, πρὸς τὸν Λυτρωτήν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ὁῦσαι με.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. (†540)

Στίχ. Ἐλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτῃ ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτεια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνιξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,
Ποταμόπνικτος Μάρτυρς ὀφθεὶς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἅγιου Σάββα πιστευσάντων ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,
Εὗροις πεσόντας ἄνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Πασικράτους καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ο Πασικράτης ἥρατο τμηθεὶς κράτος,
Βαλεντίωνος ἐκβαλῶν φόβον ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Εύσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Άριθμὸν ἴσαμιλλον ὀκτὼ Μαρτύρων,
Τὸν ἴσακις τέμνουσιν ἵσον ἴσακις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος νεομάρτυρς Δούκας ὁ Μυτιληναῖος καὶ ὁ ἀπτης ὁ ἐν Κωνσταντινούπολει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ,αφξδ' (1564), ζῶν ἐκδαρεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Δούκας ὁ ἀπτης ἐκδαρεῖς δορὰν ὅλην,
Ἐρόαψεν αὐτῷ ἴμάτιον φωσφόρον.

Ο ἄγιος νεομάρτυρς Νικόλαος, ὁ ἐν Μαγνησίᾳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ,αφος' (1776), σφοδρῶς τυμπανισθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζητῶν ὁ Νικόλαος εὔρεσθαι γάμον,
Ἄφθαρτον εῦρε διὰ πληγῶν ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Ιερομάρτυρος Φήλικος πρεσβυτέρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ διακόνων Φουρτουνάτου καὶ Ἀχιλλέως, ἐν Λουγδούνῳ τῇ Γαλατίας μαρτυρησάντων, ἐν ἔτει σιβ' (212).

Στίχ. Φήλιξ Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ καὶ Φουρτουνάτος,
Τριάδος εὔσθενεῖς ὥφθησαν ὀπλῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γουΐλφριντ,
Ἐπισκόπου Υόρκης τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ. (†709)

Στίχ. Θάλασσαν βίου Γουΐλφριντ διαπλεύσας,
Ἐπισκοπεῖ ἄνωθεν τὴν οἰκουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ξενοφῶντος, Κτίτορος τῆς ἐν Ἀθω σεβασμίας Μονῆς τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου, τῆς ἐπικαλουμένης τοῦ Ξενοφῶντος, περὶ τὸ ἔτος ,ακ'
(1020) κοιμηθέντος.

Στίχ. Κτήτωρ σὺ Μονῆς τοῦ κλεινοῦ Ἀθλοφόρου
Δειχθεὶς αὐλίζῃ ἐν μοναῖς Οὐρανίαις.

Ο Ξενοφῶν Μονὴν τοῦ Τροπαιοφόρου,
Ιδρύσας ἔστη σὺν αὐτῷ τῷ Δεσπότῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Σάββα τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ΙΓ'αἱ.)

Στίχ. Σάββας ἀσκήσας ὡς ὁ Ἡγιασμένος,
Σύσκηνος αὐτῷ ἥδη περιπολεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν
Μητροπολιτῶν Ἀλμπα Ἰουλίας καὶ Τρανσυλβανίας Ἰορὲστ
(†1643) καὶ Σάββα (†1683) τῶν Ρουμάνων Όμολογητῶν, κατὰ
τὸν ΙΖ' αἰῶνα γενναίως ἐνστάντων ἐναντι τῆς λύμης τοῦ
Καλβινισμοῦ.

Στίχ. Ποιμένες δύο ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Πολλὰ ἐπαθον λαβόντες θείαν δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Όμολογητοῦ Ἰωσήφ, Ἐπισκόπου Μαραμούρες τῆς Ρουμανίας.
(†1711)

Στίχ. Πλεῖστα ὑποστάς ὑπὸ τῶν ψευδαδέλφων,
Όμολογητὴς ὁ Ἰωσὴφ ἐδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα δύο Ὁσίων
καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ μονῇ
Εἰκοσιφοινίσσης ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων ἐν ἔτει ,αφζ'
(1507).

Στίχ. Παρεμβολὴ θεία Ὁσίων Πατέρων,
Ξίφει τέτμηται ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων.

Καὶ τοῦ Τριῳδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ
πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες
ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχ. Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προούλαβε σμυρναλόην.

Αλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθείς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρήτων
παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἄγιος καὶ
φιλάνθρωπος. Ἄμήν.

* * *

΄Ωδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Pη μα τν ραν νου ε πει ει ν ν πε ρι σχυσεν ε
 πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καν θη πο τε
 εν η Παι δες 8 8κ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα
 τη σα αν τες δογ μα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ
 γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον ν μνει ει τε και ν περ υ
 ψου τε εις παν τας τουςαι ω νας

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Aπο κε ν8 σα γν νη η μυ ν ρον εν τι μον δε
 σπο τι κη και θει α φρι κτη η κο ρυ φη χρι στε
 των ιχ νων σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα
 με ναι αις πα λα μαις και ε βο ο α παν τα τα ερ
 γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον ν μνει ει τε και ν περ υ
 ψου τε εις παν τας τουςαι ω νας

Eν λο γ8 μεν Πα τε ρα γι ον και Α γι
 ον Πνε εν μα α τον Κυ ρι ον

Δ κρον σι πλυ νει τους πο ο δα ας ν πευ θυ νος
 α μαρ τι αις τα πλα σαν τος και εκ μα ασ σει θρι
 ξι δι ο των εν βι ω ου ου δι η μαρ τε πε πραγ
 με νων της α πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο ο α
 παν τα τα ερ γα Κυ ρι ουτον Κυ ρι ον ν μνει ει τε
 και ν πε ρυ ψου τε εις παν τας τουςαι ω νας
K αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι
 ω νων α μην

I ε ρρ γει ται το λυ ν τρο ον εν γνω μο νι εκ
 σω τη ρι ων σπλαγχνωντε και δα κρο ων πη γης
 εν η δι α της ε ξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ
 θει σα ου κα τη σχυ νε το αλλ ε βο ο α παν τα
 τα ερ γα Κυ ρι 8 τον Κυ ρι ον ν μνει ει τε και
 ν πε ρυ ψη τε εις παν τας τας αι ω νας

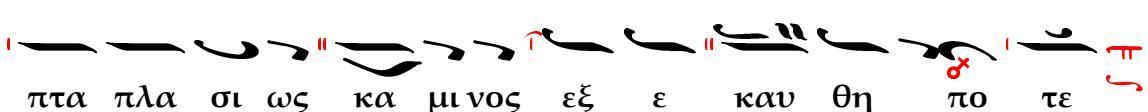
Ἡ καταβασία.

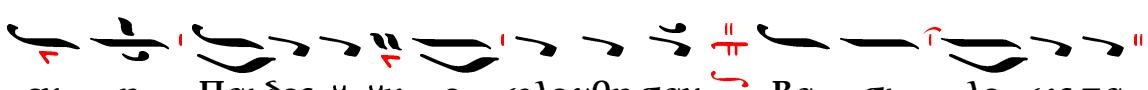

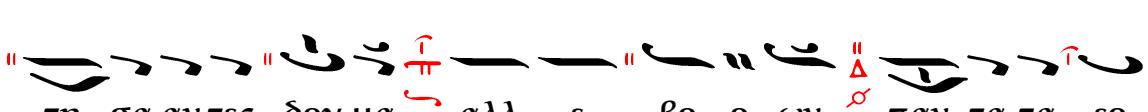
 Αι νου μεν εν λο γου μεν και προ σκυ ν8 8 με εν

 τον Κυ ρι ον

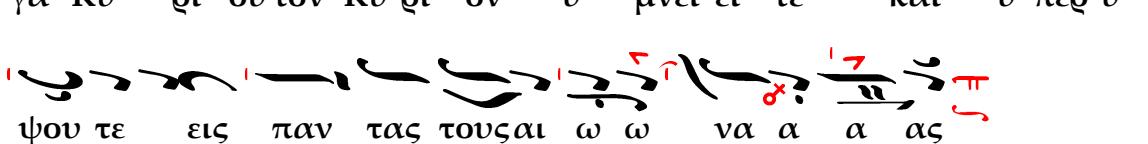

Pη μα τν ραν νου ε πει ει ν ν πε ρι σχυ σεν ε

 πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καν θη πο τε

 εν η Παι δες 8 8κ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα

 τη σα αν τες δογ μα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ

 γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον ν μνει ει τε και ν περ ν

 ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

και ἀργῶς

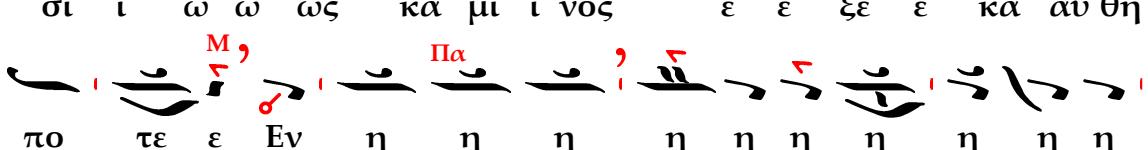
 Αι ν8 μεν εν λο γ8 μεν και προ σκυ ν8 8 με

 εν τον Κυ ρι ον

P^{πα}η μα τν ν ν ρα αν νου ε ε πει ει ει ει ν

 πε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σεν ε πτα πλα

 σι ι ω ω ως κα μι ι νος ε ε ξε ε κα αν θη

 πο τε ε Ev η η η η η η η η η η η η η η

η η η η παι δε ε ες ψκ ε ε φλε ε ε
 χθη η η σα αν βα α α σι λε ε ε ως πα α
 τη σα α αν τες δο ο ογ μα αλλ ε βο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ων
 παν τα τα α ε ε ερ γα Κυ ν ρι 8 8 το ον Κυ ν
 ρι ι ο ο ο ν μνει ει ει τε αλλ ει ν πε ρυ ν
 ψ 8 8 8 τε ε ει εις πα αν τας τας 8s αι
 ω ω ω ω να α α ας

* * *

Ο διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ φάλεται ἡ

Ωδὴ θ'. Ο είρμός.

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι
 δευ τε με γα λν νω μεν την α κη λι δω ω τον και
 υ πε ρα γνον Μη τε ε ρα τα Εμ μα νη ηλ δι ι
 αν της το εξ αν της προ σφε ρον τες πρε σβει αν τε
 χθε ντι φει σαι των ψυ χων η μων ρι χρι στε ε ο Θε ος

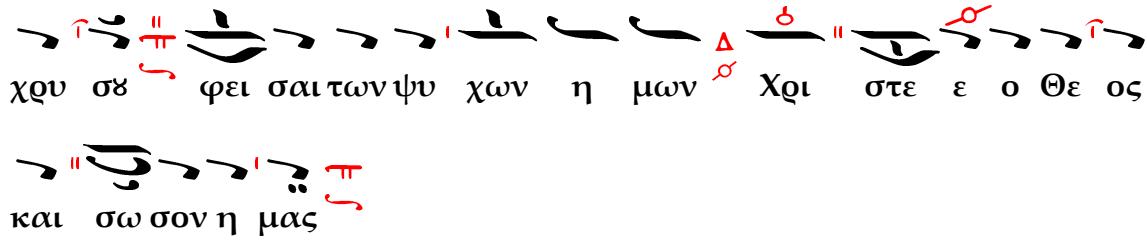
καὶ σῶσον ἡ μάς

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξασοι

A γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυπος
δω ρον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ον ο φει
λε σι ον ε λν ν θη α μαρ τη μα των κα α πη
λευ ων ο δει νος Ι ον δας την φι λο θε ον
χα ριν φει σαι των ψυ χων η μων ρι χρι στε ε ο Θε ος
καὶ σῶσον ἡ μάς

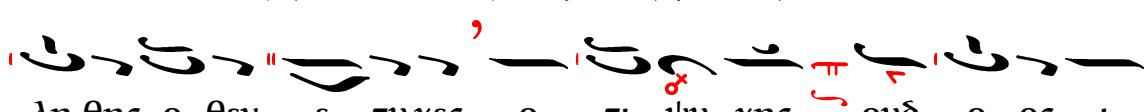
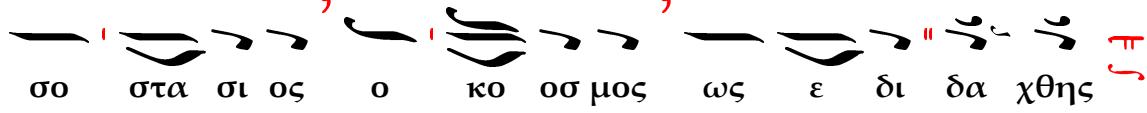
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ρι και Α γι ω Πνευ
μα τι

Λ ε γει πο ρευ θεις τοις παρα νο μοις αρ χρ σι τι
μοι δε ναι θε λε τε κα γω χρι στον ν ν μιν τον ζη
τρ με νον τοις θε ε λε σι παρα δω σω οι οι
κει ο τη τα χρι στρ Ι ον δας α ντω σα με νος

 χρυσ σφει σαιτωνψυ χων η μων **Χρι** στε ε ο Θε ος
 και σωσονη μας

K αι νυν και α ει **και εις τας αι ω ναστωναι**

 ω νων α μην

Ω πηρω τι κης φιλαργυ ρι ας ασπον δε

 ληθης ο θεν ε τυχες ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι

 σο στα σι ος ο κο οσ μος ως ε δι δα χθης

 α α πο γνω σειγαρσαν τον ε βρο χι σας α να

 ψαςπρο δο τα φει σαιτωνψυ χων η μων **Χρι** στε ε ο

 Θε οςκαι σωσονη μας

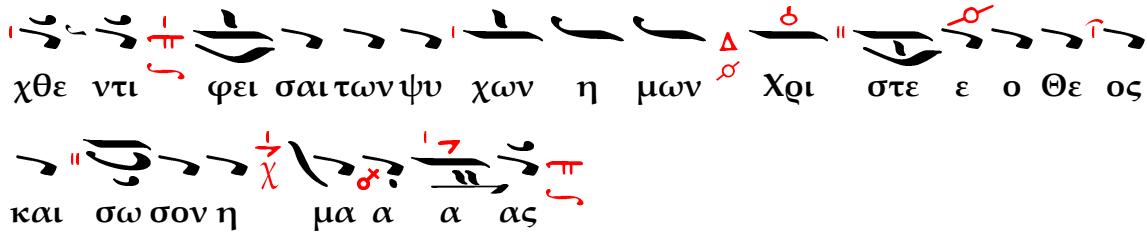
Ἡ καταβασία.

Ψ ν χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι

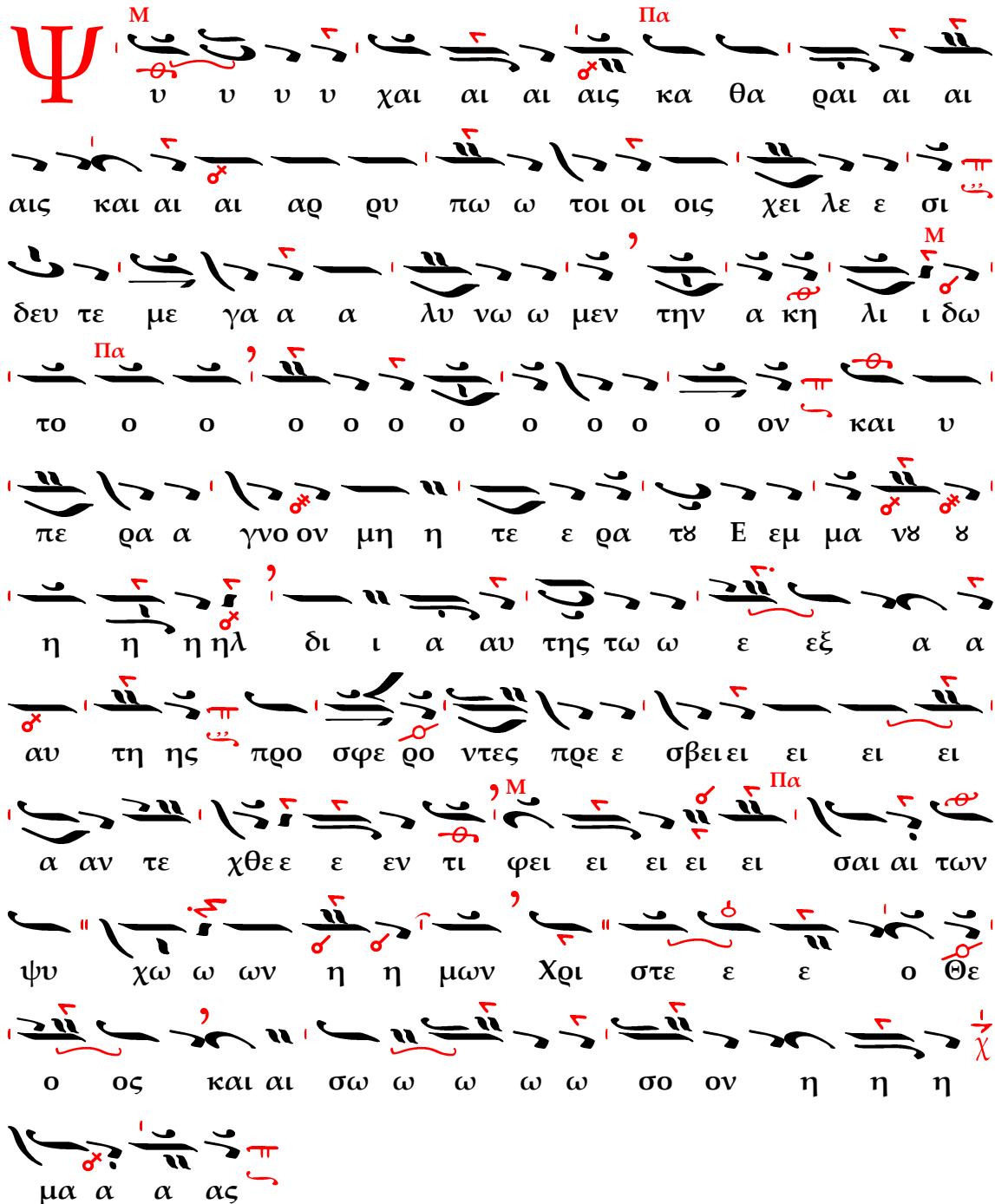
 δευ τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω ω τον **και**

 ν πε ρα γνον Μη τε ε ρα τη Εμ μα νη ηλ δι ι

 αν της το εξ αν της προ σφε ρον τες πρε σβει αν τε

 χθε ντι φει σαι των ψυ χων η μων **χρι** στε ε ο Θε ος
 και σω σον η μα α α ας

και ἀργῶς

Ψ **M**
 ν ν ν ν χαι αι αι αις κα θα ραι αι αι
 αις και αι αι αρ ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι
M
 δεν τε με γα α α λυ νω ω μεν την α κη λι ι δω
Πα
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον και ν
 πε ρα α γνο ον μη η τε ε ρα τς Ε εμ μα νς 8
 η η η ηλ δι ι α αυ της τω ω ε εξ α α
 αν τη ης προ σφε ρο ντες πρε ε σβειει ει ει ει
Πα
 α αν τε χθε ε ε εν τι φει ει ει ει σαι αι των
 ψυ χω ω ων η η μων **χρι** στε ε ε ο **Θε**
 ο ος και αι σω ω ω σο ον η η η
 μα α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἡχος ἵι Γα Ω

The image shows a page of handwritten Greek text in black ink on white paper. Red ink is used for several purposes: 1) The first letter of each line is written in red, such as 'Τ' at the beginning of the first line and 'Σ' at the beginning of the second. 2) Red ink highlights specific letters or groups of letters, notably the first letter of each word in the first two lines. 3) Red ink is used for the letters 'α', 'ε', 'η', and 'ω' throughout the text, often appearing as superscripts or in red ink. 4) Red ink marks the beginning of a new section, indicated by a large red 'T' followed by a red 'α' and a red 'π' in the first line, and a red 'Σ' followed by a red 'ω' in the second line. The text is written in a cursive Gothic script.

Γα ρ Μ ρ Γα ρ Νη ρ
 ω π να ει σελ θω εν αυ τω λαμπρου νον μη
 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
 ω σο ον με ρ

Εἰς τὸν Αἴνους

Ἄχος Παρ

Πα ρ α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ν ν
 ρι ι ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν
 τοι οις ν ψι ι ι ι ζοις π σοι πρε ε πει ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Α πα ρ ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α α αν τον π αι νει ει ει τε α αν
 τον πα σαι αι δν να α α μεις α αυ τη 8 σοι
 πρε ε πει ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ιακώβου Πρωτοφάλτου "Αίνεῖτε" ἀργόν.

Οταν προσκυνᾶ δ Ἅρχιερεὺς τὰς ἀγίας εἰκόνας.

Α Κε πα ρ
 ι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρυμή, ρυθμός) καί·

Ιστῶμεν Στίχους δέ, καὶ φάλλομεν

τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἔχος $\frac{z}{q}$ Πα φ

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του ♀ α νει τε αυ τον ♀ κα τα το πλη θοστης με γα
 λω συ ν νης α α αυ του ♀

Σ ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι νι ον ♀ πορ νη ε πι
 γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ♀ εν κλαν
 θμω δυ ν ν σω ω που ου ου σα ♀ ως δα κρυ ων
 α ξι ι α πρα α α α ξα α α α σα ♀ δι
 α λν σο ον το ο χρε ε ος η ω ως κα γω ω ω
 του ους πλο κα α α μους ♀ α γα πησον φι λου ου ου
 σαν την δι και ως μι σου ου με ε ε νην ♀ και πλη σι
 ον τε λω νω ω ων σε ε κη ρυ ν ν ξω ♀ εν ερ
 γε τα α φι λα α α αν θρωω ω ω πε

Χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ♀ αι
 νει τε αυ τον ♀ εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι
 θα α α α α α ρα ♀

Tο πο λν τι μη τον μν ρον η πορ νη ε μι ξε με
 τα α α δα α κρυ ν ν ων ^π_ρ και ε ξε χε
 εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα τα
 α φι λου ου ου σα ^π_ρ ε κει νην ευ θυς ε δι και
 ω ω σας ^π_ρ η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω
 ω ω ρη η η η σαι ^π_ρ ο πα θων υ περ η μων και
 σω ω ω σο ον η η η μας ^π_ρ

^χ **A**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^π_ρ
 αι νει τε αυ τον ^π_ρ εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ
 γα α α α α νω ^π_ρ

Oτε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μν
 ν ν ρον ^π_ρ το τε ο μα θη της συ νε φω ω ω ω νει
 ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις ^π_ρ η μεν ε χαι ρε
 κε νου ου σα το ο πο λν ν ν τι ι ι ι μον ^π_ρ
 ο δε ε ε σπε ευ δε ε πω λη σαι το ον α τι ι

μη η η η τον ^π αν τη τον Δε σπο την ε πε γι
 νω ω σκεν ^π ου τος τον Δε σπο τον ε ε χω οι ι
 ζε ε ε ε το ^π αν τη η λε εν θε ε ρου ου
 το ^ρ και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει τον ου
 ου ου ε ε ε ε χθρου ^π δει νον η η η ρα α α θυ
 μι ι α ^β με γα α α α λη η Η η με τα
 α νοι οι οι α ^π ην μοι δω ω ρη σαι αι Σω ω
 τηρ ^ρ ο πα θων ν περ η μων και σω ω ω σο ον
 η η η μας ^π

Αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις εν η χοις ^π
 αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου ^π
 πα σα πνο η ^π αι νε σα α α τω τον
 Κυ ρι ι ι ον ^π

Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ^ρ ε θε
 ω ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη ^ρ και

ε σκε πτε το δο λω της προδο σι α ας το φι ι ι ι
λη η η η μα ^π ε κει νη τους πλο καμους δι ε ε
λυ ν σε ^ν και ου τος τω ω θυ μω ω ω ε ε
δε σμειει ει ει το ^π φε ρωναν τι μυ ρου την δυ σω
ω δη κα α κι ι ι αν ^π φθο νος γα αρ 8 8κ οι οι
δε ^ν προ ο τι μα α αν το συμ φε ε ε ε
ρον ^π ω της I ου δα α θλι ο ο τη η τος ^π αφ ης
ρυ σαι ο Θε ος τα ας ψυ χα α α ας η η η η
μων ^π

Ἄχος Δι Θ

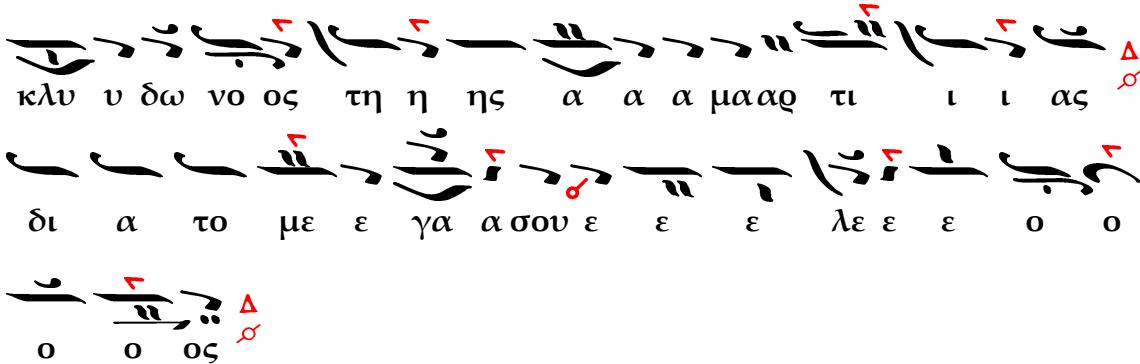
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι Δ

Δ
Η α α μαρ τω ω λος ε ε δρα α με ε ε προ
ο ος το μυ ν ρον πρι α σασθαι πο λυ τι μο ον μυ
ν ν ρον του μυ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε εν
ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε ψω ω ε ε

ε βο ο ο α α δος μοι το ο μν υ υ ρον Δ
 να Α λει ει ει ψω ω κα α α γω θ τον ε ξα
 λει ψαν τα α α α μου ου ρ πα α α α σα ας τας
 α α μαρ τι ι ι ι ας Δ
 Ἡχος Πα ω

K Πα
 αι νυ ν υν και α α ει και εις τους αι αι ω
 ω ω νας Δ των αι ω ω ω νων α α α μην Π

H Πα
 βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μαρ
 τι ι ι α εν ρε σε λι με ε ε να α της σω ω
 τη ρι ι ι ας και μυ ρον συν δα α κρυ ν
 σι κε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο α ι ι
 δε ο ε ε χω ω ων ε ε ε ξου ου σι ι ι αν Δ
 συγ χω ω ρει ει ειν α μαρ τι ι ι ας ι ι δε
 ο των α α μα αρ τα α νο ο ον των θ τη ην
 με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε ρων Π αλ λα Δε
 ε σπο τα α δι α σω ω σο ο ον με ε εκ του

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὸν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Γενεσίου Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γεννητός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ-

Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῷζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν φάλλομεν
τὰ ἀπόστιχα. Ἀρχεται δὲ ὁ β' χορός.

ΤΗΧΟΣ Η Φ ΠΑ Θ

Σ Πα
η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη
οι κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου Δ
και γν νη α μαρ τω λο ος προ ο ο σε ελ θου ου ου
σα σα τοις πο σιν ε κυ ν λι ιν δου ου ου το βο
ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην
τη η η α α μαρο τι ι α την α πηλ
πι ι σμε νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις
Πα
την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α γα θο
ο τη η η η τος π και δος μοι Κυ ρι ε την α φε
σιν των κα κω αν και σω ω ω σο ο ο ον με
χ Ε νε πη σθη μεν το πρω ι τη ε λε 8ς ση

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
 φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε οαις
 η η η μων

H πλωσεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω
 ω ω Δε ε σπο ο ο τη η πλωσε εν Ι ι ου δας τας
 χει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο μοις η
 μεν λα βειν τη ην α α φε ε ε σιν ο δε
 λα βει ειν αρ γν υ ρι ι ι α δι ο σοι
 οι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε
 λευ θε ρω ωσαν τι ι η η μας **Δλ** Κυ ν ρι ι ε δο
 ο ο ξα α α σοι **Π**

χ Εν φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
 πει νωσας η μας **Δλ** ε των ων ει δο μεν κα κα και
 ι δε ε πι της δη λης ση και ε πι τα ερ γα ση
 και ο δη γησον της υι 8 8η α αν των **Π**

Πα
 δο σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βιο βι ο ο
 δω ω με ε νη Δ α κρν α προ χε ου σα πο σι σου
 Σω ω τηρ ο το πα θος κα α αταγ γε ελ λουου ου
 ου σα πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο
 ο ο τη αν τος γαρ ε λη η η η λυ ν θας σω ω
 σαι πο ο ο ορ νην Μ εκ βν ν θου θα νου ου σα
 αν με γ α να α α α στη η η η σον ο τον
 Λα ζα δο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα
 η η με ε ε ε ρον Δ ε ξαι με την τα α α α
 λαι αι αι αι ναν Πα Κυ ρι ε εκαισω ω ω σο ο ο ον
 με

Χ Και ε στω η λα μπρο της Κυ ρι 8 τ8 Θε 8
 η μων εφ η μας α και τα ερ γα των χει ρων η
 μων κα τευ θυ νου εφ η μας α και το ερ γον των χει
 ρων η μω ων κα τευ θυ ν υ ν νου

H ^{Πα} α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το
 ον βι ι ον ^{Δι} και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α
 α τον τροο ο ο πον ^{Πτ} το μυ ν ρον βα α στα
 α ζου ον ον σα προ ο ση ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω
 σα ^{Πτ} μη η με τη ην πορ νη η ην α α α πο ορ ρι
 ι ψης ^{Δι} ο ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε
 νου ^{Πτ} μη η μου τα α δα κρυ α α α πα α ρι ι δης ^{Δι}
 η η χα ρα α τω ων αγ γε ε ε ε λων ^{Πτ} αλ
 λα δε ξαι με ε με ε ε τα α α νο ο ον σαν ^{Δι} ην
 ουκ α πω σω α μαρ ^{Πα} τα νου ον σαν Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε ^{Δι} δι α το με ε γα ασου ε ε
 ε λε ε ε ε ος ^{Πτ}

Ἄχος πᾶς Νη ω

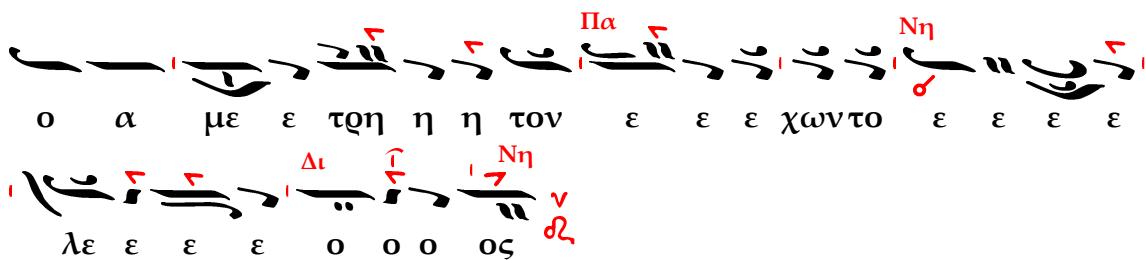
Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι ^ν ^{δι}

K αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

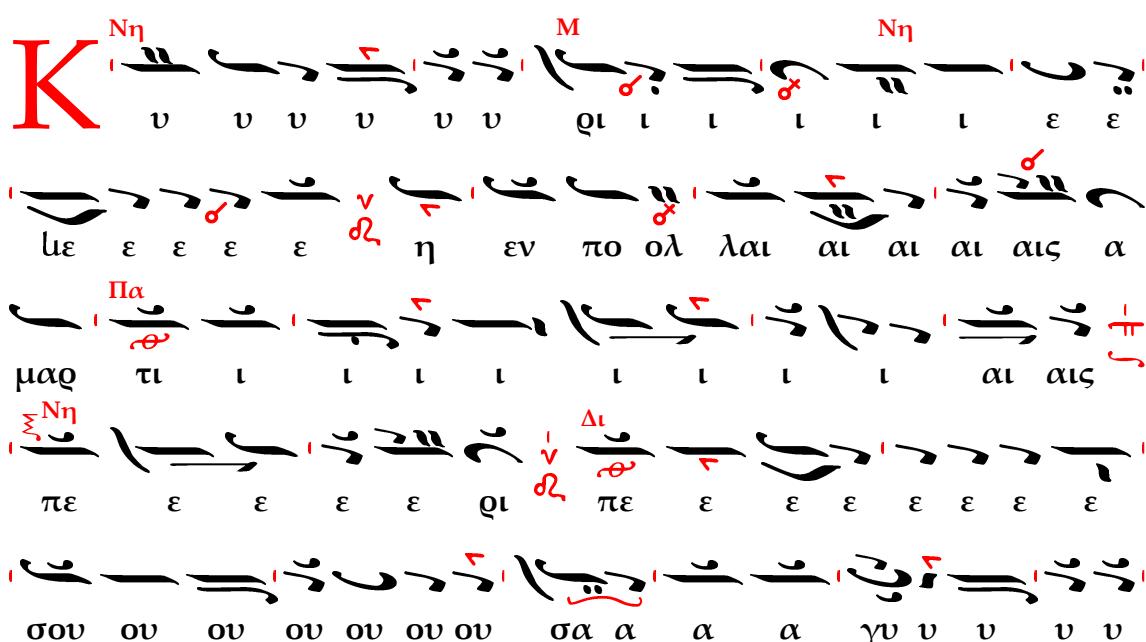
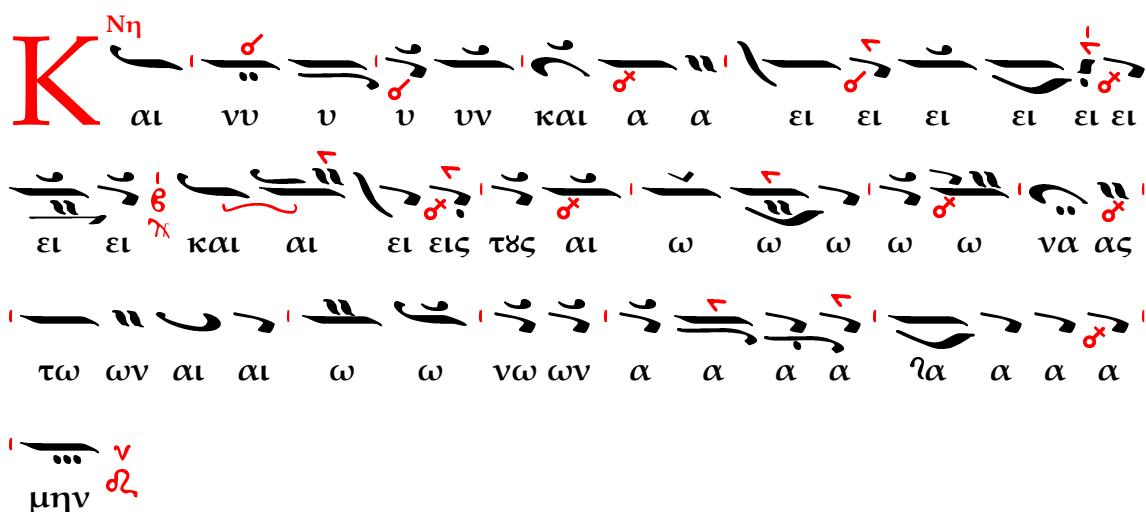
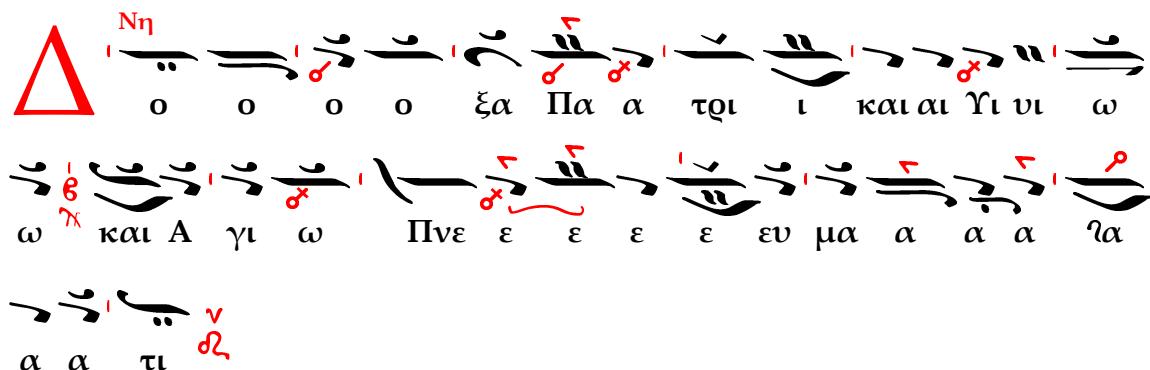
των αι αι ω ω νω ω να α α μην δλ

K Nη "ν ν ν ν οι ι ι ι ε δλ η εν πολ
 λαις α μα αρ τι ι αις πε οι πε σου ου ου σα
 α γν ν ν νη δλ την σην αι σθο με νη η Θε
Δι ο ο ο τη η η τα δλ μν ρο ο φο ο ρου
 α α α να α λα βου σα α α τα α α α
Πα ξιν δλ ο δν ρο με ε ε νη μν ν ν ν
Nη ρα α α α σοι δλ προ του εν τα α φι ι α σμουν
Δι κο ο ο μι ι ι ζει δλ οι μοι λε ε ε ε
Nη γου ου ου σα δλ ο τι νυ νξ μοι οι ν ν παρ χει
Ω οι οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ας
Δι ζο φω δης τε ε ε καιαι α σε λη νο ος ε ε ε
Δι ρω ως της α μα α αρ τι ι ι ας δλ δε ξαι αι
Φ μου τας πη γαστων δα α κρυ ν ν ω ων ο νε
Πα φε λαις δι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ

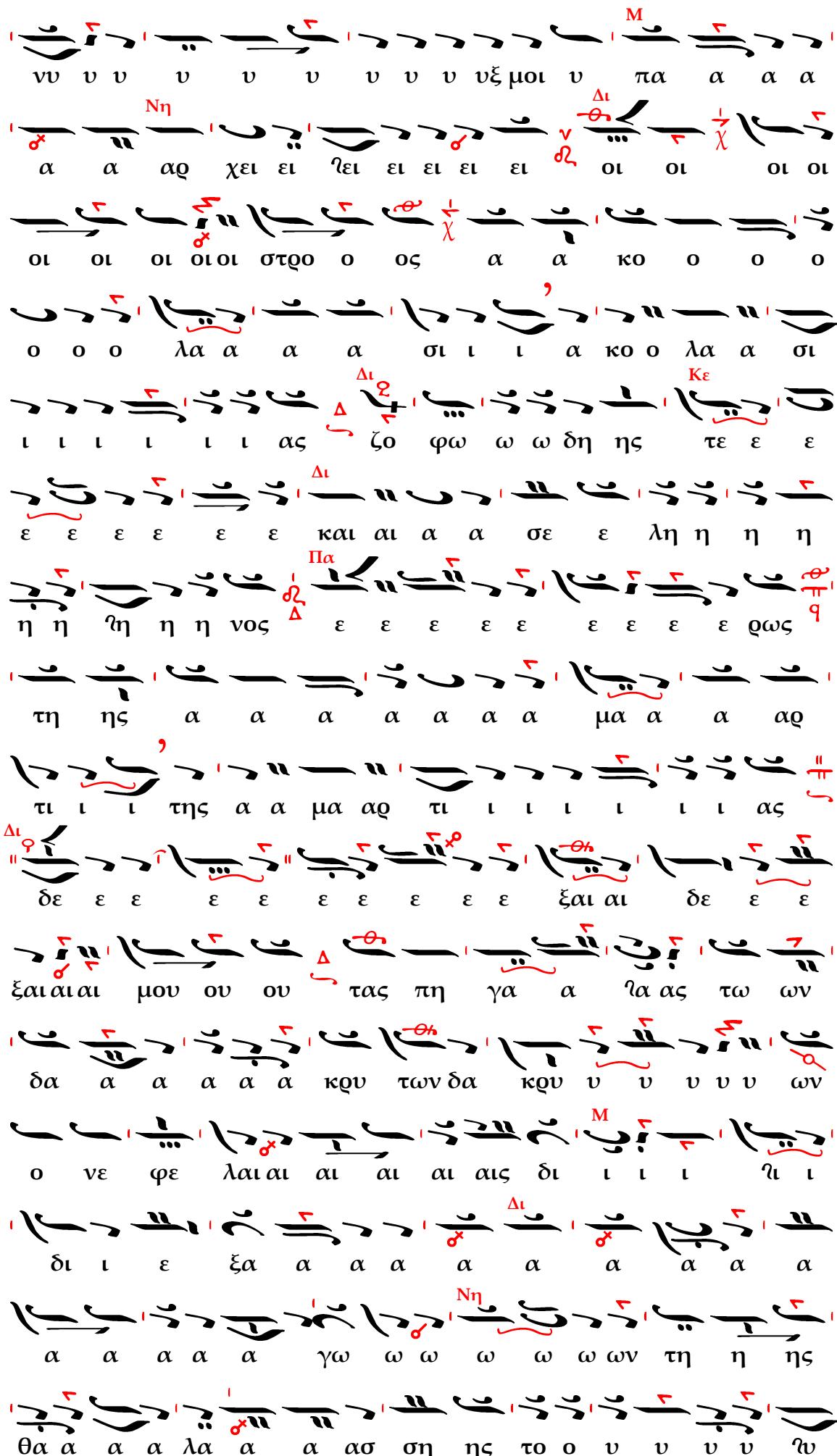
σης το ο ο ν ν ν δωρ **δ** κα α α αμ φθη
 τι ι ι μοι οι **δ** προς τους στε να αγ μους τη
 ης κα α αρ δι ι ι α ας **π** ο κλι ι ι νας τους
Nη
 ου ρα α νους **Δ** τη α α φα α τω σου κε
 ε ε νω ω ω σει **δ** κα τα φι λη η σω
Δι
 τους α χραντουςσου πο ο ο δα ας **Δ** α πο σμη ξω ω
 του ουτουςδε ε πα α λιν **β** τοις της κε φα α λη η
 ης μου βο ο ο στρυν ν ν χοις **δ** ω ων ε εν
 τω πα ρα δει ει ει σω ω Ε εν α το ο δει λι ι
Δι
 νον **Δ** κρο το ον τοις ω σιν η χη η θει ει σα τω ω
 φο ο ο βω ε ε κρυ ν ν βη **δ** α
Πα
 μαρ τι ων μου ου ου ου τα α πλη η η
 η η η η η η η η η θη **π** και κρι μα των
 σου α βυ ν νσ σουους **Δ** τις ε ξι χνι ι α α α
 σει ψυ χο ο σω ω ω στα Σω ω ω τη η η ηρ
 μου **Δ** μη με την σην δου λη ην πα α ρι ι ι δης **Δ**

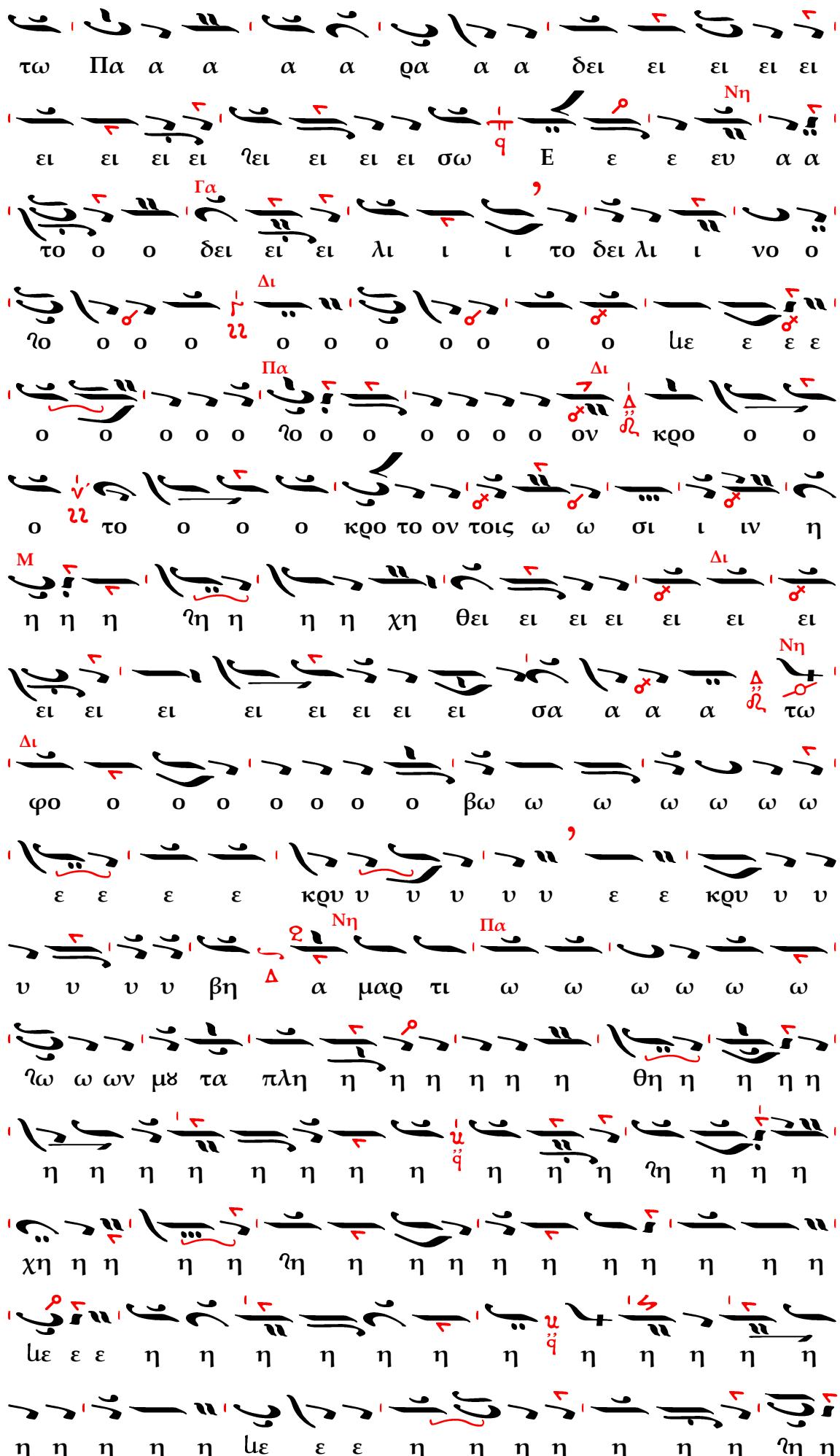
Τὸ παρὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

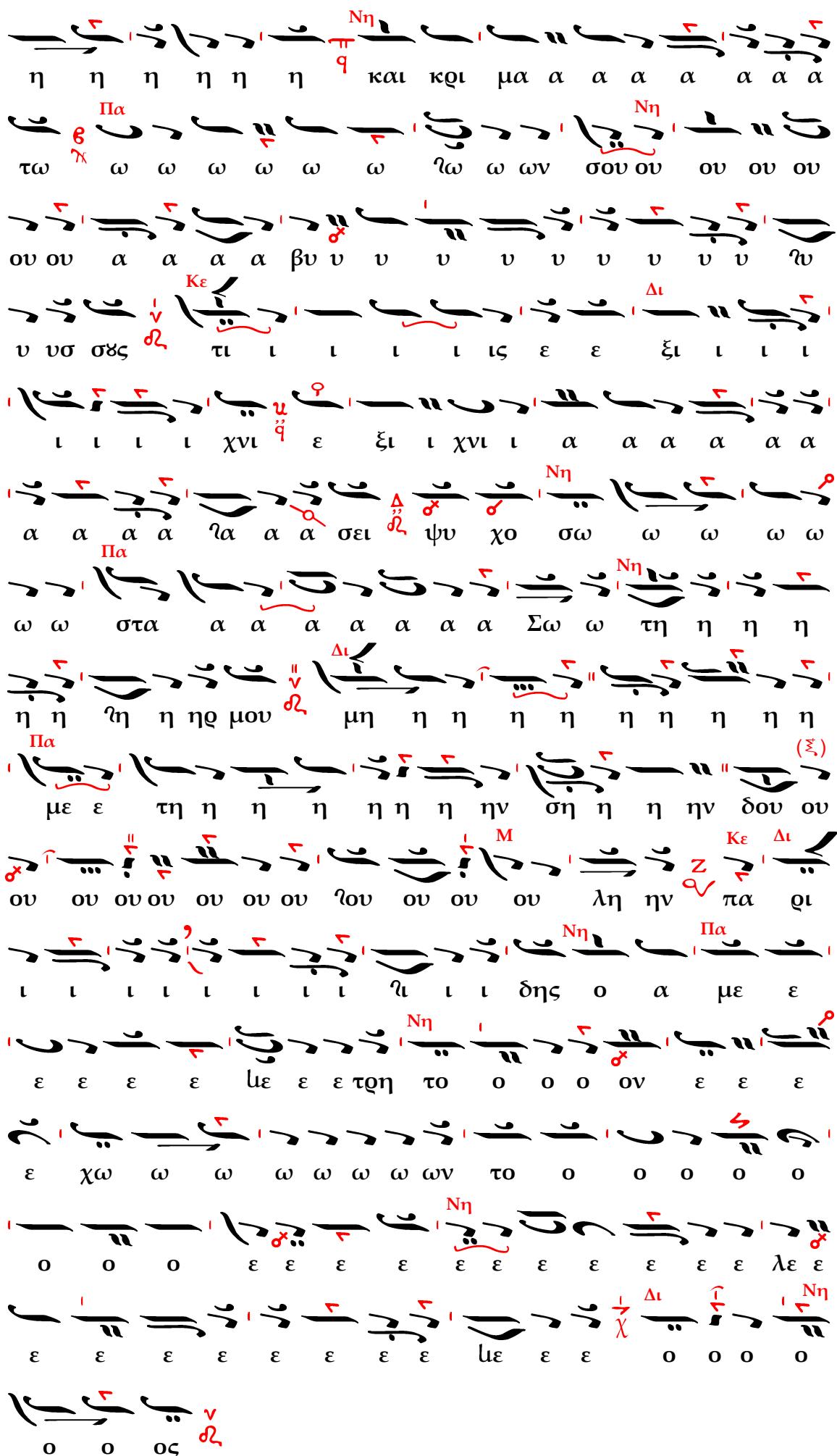

The image shows a page of handwritten musical notation. It consists of ten staves, each with four horizontal lines. The notation is written in black ink, with red ink used for various markings: red dots above or below some stems, red arrows pointing to specific notes, and red numbers placed above certain notes. The text below each staff appears to be lyrics or a transcription of the music, written in a mix of Greek letters (νη, η, ε, α, ο, ρ, σ, τ, φ, ζ, μ, λ) and Latin letters (m, e, v, n, q, o, l, d, s, p, t, r, i, l, m, k). Some red numbers and letters are also present in the text, such as 'Nη' and 'Δη' in the first staff, and 'Πα' in several other staves.

πα
 ν ν δωρο^δ κα α α α α α αμ φθη η τι ι ι ι
 Γα
 ι ι ι μοι προσ τε ε να α α λα α
 Δι
 α τες στενα αγ μ8 8 8 8 8 τες
 Πα
 στε ε να α α α α α αγ μ8 8c τη η η η
 η η ης κα α α αρ δι ι ι ι τη ης κα αρ δι ι
 Δι^δ
 ι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι νας τους
 ου ου ρα τους ου ρα νου ου ου ου ου ου
 Πα
 ους Δ^δ τη α φα α α α α α α α α τω ω ω
 ω ω ιω ω ω σου ου ου ου ου ου κε ε ε ε νω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω σει δ^δ κα τα
 φι λη η η η η η η η η η σω του ου ους
 α α α α χρα α α αν του ους σου ου πο ο ο ο ιω
 ο ο δας δ^v α πο σμη η η η η η η η ξω
 του του ου ους δε ε πα α α α α λιν τοις της κε
 ε ε φα α α α λη η η ης μου ου βο ο ζρυ ν
 ι ι ι ι ων ν ν χρις δ^δ ω ων ε ε ε ε ε ε ε εν

* * *

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. Ια' 2-3)

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σύμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ὕχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἀφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὄφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βιοβόρου, τῶν ἔργων μου ὁῦσαι με.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ιερεύς:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράγματα· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν (**ἢ μονὴν**) καὶ τὴν πόλιν (**ἢ νῆσον, ἢ κώμην**) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαιών τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἀνὰ ἔνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ καταχρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ καταχρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἔκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμήν.

* * * *